

Sygn. akt II AKa 366/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA - Dorota Tyrała

Sędziowie: SA - Anna Zdziarska

SO (del.) – Izabela Szumniak

Protokolant: Aleksandra Duda

przy udziale prokuratora Waleriana Janas

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2020 r.

sprawy M. S., syna D. i M. z domu M., urodzonego dnia (...) w W.

osk. o czynny z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 12 lipca 2019 r.

sygn. akt V K 77/19

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. S.;*
- 2. zwalania oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 366/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 12 lipca 2019r., sygn. akt V K 77/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońcy

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia – art. 7 k.p.k., art. 167 k.p.k., w zw. z art. 193 k.p.k.	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.- art. 439 par. 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 par. 1 pkt 9 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana i uniewinnienie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz obniżenie kary.
---	-----------	---	---

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Zarzut obrazy prawa procesowego – art. 7 k.p.k., art. 167 i 193 k.p.k. oraz bezwzględnej przesłanki odwoławczej - niezasadny</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Obaj obrońcy oskarżonego M. S. częściowo sformułowali tożsame zarzuty odwoławcze. Obaj upatrują obrazy art. 7 k.p.k., przy czym adw. Z. R. także błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na uznaniu oskarżonego winnym popełnienia zarzuconych mu czynów, na co wpływ miał mieć fakt, że nie uwzględniono tych wyjaśnień oskarżonego, w których się nie przyznawał do winy oraz zeznań D. K. (1) od momentu kiedy odwołał pomówienie.</p> <p>Niemożliwe było przyznanie racji obrońcom, bowiem nie wykazali,</p>		

że Sąd Okręgowy dokonał oceny materiału dowodowego w sposób niezgodny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Przedmiotem krytyki skarżących stały się zeznania J. K..

Jak wynika z treści pisemnych motywów wyroku Sąd I instancji miał na względzie wszystkie kryteria dotyczące dowodu z pomówienia i weryfikował go innymi dowodami. Dostrzegł, że J. K. miał interes współpracując z organami ścigania, bowiem chciał skorzystać z art. 60 par. 3 k.k. Trafnie jednak uznał, że wyjaśniając na temat kilkunastu osób wchodzących w skład zorganizowanej grupy przestępczej, nie ryzykowałby możliwości utraty skorzystania z nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sama uprzednia karalność także nie dyskwalifikowała wiarygodności świadka, gdyż tylko w ten sposób mógł poznać tajniki przestępstw.

Ponadto zauważyć należy, że prawidłowe zastosowanie art. 7 k.p.k. wyklucza dowolną, wybiórczą, aczkolwiek korzystną dla oskarżonego ocenę materiału dowodowego. Nie ulega wątpliwości, że M. S. przyznając się, w wielu szczegółach był zbieżny z zeznaniami J. K.: w zakresie osób uczestniczących w oszustwach, partycypacji w zyskach, rozpoznaniu swego głosu w nagraniu z rozmów telefonicznych, z tym że umniejszał on swoją rolę, a wręcz swoje działanie przypisał J. K.. Niespójnie jednak wyjaśniał na temat przyczyn uzyskiwania pieniędzy, gdyż raz miało to być spowodowane bliżej nieokreśloną obawą K. przed jego osobą związaną z jego charakterem,

innym razem powiązaniem ze współnikami w Anglii.

J. K. składał konsekwentne zeznania dotyczące roli M. S. w poszczególnych przestępstwach, co znajdowało potwierdzenie nie tylko w rozmowach utrwalonych w wyniku kontroli operacyjnej, ale także zeznaniach D. K. (1). Sąd Okręgowy wnikliwie ocenił dowód z zeznań D. K..

Przeciwnie niż obrońcy, którzy co do zasady wskazali na konieczność wykorzystania zeznań świadka w zakresie w jakim złożył korzystne dla oskarżonego zeznania, Sąd I instancji wskazał powody dla których uznał za niewiarygodne zeznania tego świadka od momentu, kiedy wycofał się z twierdzenia, że oskarżony był znany pod pseudonimem (...).

Przypomnieć należy, że nie poddaje się krytyce stwierdzenie świadka, że pomówił oskarżonego tylko dlatego, że chciał wcześniej wyjść do domu w obliczu tego, że D. K. (1) składając pierwsze zeznania wiedział w jakim zakresie M. S. się przyznał, wiedział też, że później wyjaśnienia oskarżony zmienił, co skutkowało także zmianą jego zeznań. Nie bez znaczenia uznać trzeba fakt, że M. S. przekazał po zatrzymaniu świadka pieniądze w kwocie 1000 złotych na wynagrodzenie dla adwokata.

Obrońca – adw. Z. R. w kontekście przywołanej przez Sąd Okręgowy rozmowy telefonicznej i zaprzeczenia przez oskarżonego, że posługiwał się pseudonimem (...) wskazał na to, że rozmowa nie dotyczyła tylko M. S. i D. K. (1), ale także innej osoby, która mogła mieć taki pseudonim.

Kolejny zarzut dotyczył obrazu art. 167 k.p.k. Obrońcy uważali, że identyfikacji głosu powinien dokonać biegły do spraw fonoskopii. Odnosząc się do tej kwestii stwierdzić należy, że Sąd nie jest zobligowany do wykonywania wszystkich możliwych dowodów, a tylko tych, które są niezbędne do wydania prawidłowego i zgodnego z prawdą rozstrzygnięcia.

Także i do tej kwestii odniósł się sąd meriti na str. 19 pisemnych motywów wyroku. Treść rozmowy z dnia 24.04.2017r., podczas której oskarżony rozpoznał swój głos wskazuje, że osoba telefonująca z Anglii połączyła D. K. (1) z oskarżonym. Kontekst sytuacyjny z kolei wskazuje na to, że łączył (...) z K., nie mógł być zatem (...).

Obaj skarżący podnosili, że J. K. nie może być wiarygodnym świadkiem także i z tego powodu, że był uzależniony od heroiny. obrońca – adw. Z. R., nie wskazał źródła wiedzy, co może sugerować poszukiwanie jej w jednej z wyszukiwarek internetowych. Niezależnie od powyższego, Sąd I instancji użył racjonalnych argumentów. O tym, że J. K. był osobą uzależnioną od ciężkiego narkotyku wiedział Sąd Okręgowy od początku, po zapoznaniu się z zapisem rozmów, jednakże J. K. składał zeznania 18 krotnie na przestrzeni długiego czasu, w tym także przez sądem, co dało możliwość zaobserwowania jego zachowania i reakcji. Nie bez znaczenia było to, że w międzyczasie poddawał się leczeniu odwykowemu, jak też przymusowej abstynencji przebywając w zakładzie karnym. Nawet zakładając, że zespół odstawienny trwa do 7 miesięcy, to nic wskazuje na to, że były to ostre

objawy, mające wpływ na treść jego zeznań, Z tego powodu nie mają racji obrońcy, że dowód z zeznań tego świadka winien być przeprowadzony w obecności psychologa.

Nie można zgodzić się z adw. Z. R., że zaistniała bezwzględna przesłanka odwoławcza w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, co czynów z punktu 2,3,4,5,6,7,11 i 13. Materiał dowodowy nie pozwala uznać, że pokrzywdzeni, którzy nie zostali ustaleniu z tożsamości, nie złożyli wniosku o ściganie, gdyż sprawcami były osoby najbliższe. Ustalono krąg sprawców i z żadnej okoliczności nie wynika, aby dopuszczali się oszustw na szkodę osób najbliższych.

Wniosek

1. O uniewinnienie

zasadny

2. O obniżenie kary

częściowo zasadny

3. O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd Okręgowy w prawidłowy sposób ocenił materiał dowodów. Oparł się całokształcie ujawnionego w toku rozprawy i ocenił zgodnie z art. 7 k.p.k., w tym też zeznania najbardziej atakowanego w apelacjach świadka – J. K.. Był on konsekwentny w istotnych dla sprawy szczegółach, a upatrywanie w zeznaniach rozszerzania działalności przestępczej na osobę siostry oskarżonego jako braku szczerości,

tylko było wynikiem techniki przesłuchania świadka.

Niezasadny był także zarzut rażąco niewspółmiernej kary.

Rażąca niewspółmierność kary zachodzi wtedy, gdy kara nie uwzględnia należyte stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara ma osiągnąć wobec skazanego.

Kara 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą surową, ale sprawiedliwą. Rola M. S. nie była incydentalna, jak uważa obrońca, a wręcz przeciwnie była ona wiodąca, na równi z organizatorami przestępstw, mieszkającymi w Anglii. Werbował w Polsce sieć „odbieraków” i otrzymywał tak jak telefoniści z Anglii 20% zysków z wyłudzonych przestępstw. Nie zmienia postaci rzeczy fakt, że czasami był oszukiwany, co nie jest rzadkością w świecie przestępczym. Oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, na szkodę starszych osób, tracących dorobek życia, przy wykorzystaniu zaufania do organów ścigania. Duży wpływ na wymiar kary miała także uprzednia karalność oskarżonego. Nie było podstaw do uchylenia wyroku, gdyż nie zaistniała żadna z przesłanek z art. 437§2 kpk

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 12 lipca 2019r., w sprawie V K 77/19</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Apelacje oraz wnioski w nich zawarte nie zasługiwały na uwzględnienie.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Z uwagi na konieczność odbycia długoterminowej kary pozbawienia wolności przez M. S., istniały podstaw by zwolnić go od uiszczenia kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

7. PODPIS

Dorota Tyrała Anna Zdziarska Izabela Szumniak

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adw. Z. R.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 12 lipca 2019r, sygn.. akt V K 77/19		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adw. M. R.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 12 lipca 2019r, sygn.. akt V K 77/19		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana